

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7201

гр. София, 28.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 28.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **6755** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 от ГПК.

По делото е постановено решение, с което частично е уважен предявеният иск срещу Българска народна банка.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от БНБ, както и молба за допълване на решението в частта на разноските, с което е определен твърде голям според ответника размер на ищцата за разноски и не е уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, предмет на разглеждане в това определение. Претендира се за изменение на решението чрез присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от претенцията.

Препис от молбата за изменение е връчен на другата страна, която е оспорила основателността на искането за изменение в становище.

Съдът намира искането за допустимо, но неоснователно.

Действително, чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) предвижда, че съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Тази норма, няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби на ЗОДОВ (ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2019 г.) с § 6. (1) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. Производството пред АССГ е образувано на 20.06.2017 г., преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл. 10 ЗОДОВ с приемане на нова ал.4 и не следва да се приложи в

случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските именно поради липса на основание за присъждане на разноси в полза на ответника по иска. На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноси, съобразно отхвърлената част от иска. Съдът не намери основание да преразгледа това си становище, изложено и в решението.

Що се отнася до оплакването за прекомерност на разноските на ищцата съдът го намери за неоснователно, тъй като техният размер е определен съразмерно уважната част от иска и доказаните като сторени разноси.

С оглед изложеното молбата на БНБ за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна. Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника БНБ за изменение на Решение № 4380 от 03.07.2023 г. по адм. дело №6755/2017 г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: